

Arrest

nr. 176 741 van 21 oktober 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DAVELOOSE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 november 2015 en hebben zich op 9 november 2015 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 2 februari 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat), waar verzoekers werden gehoord op 1 maart 2016.

1.3. Op 31 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Irakees staatsburger te zijn, van Koerdische origine, en afkomstig uit de stad Zakho gelegen in de provincie Dohuk in Noord-Irak. Vanaf september 2009 bent u wettelijk gehuwd met H.B.S. (...) (O.V. xxx). Jullie hebben twee kinderen samen. Na jullie huwelijk woonden u en uw echtgenote bij uw ouders in. U werkte als lasser en had een eigen zaak. Omdat uw moeder en uw oudste zus uw echtgenote niet goed behandelden, besloten jullie in 2010 om apart te gaan wonen. Uw vader was het hier niet mee eens. De komende jaren verslechterde de relatie met uw vader nog meer. U had uw vader jarenlang al het extra geld dat u verdiende gegeven omdat hij het voor u wilde bewaren. U had ook uw zaak op zijn naam gezet omdat u dan geen belastingen moest betalen. Ook uw wagen stond op naam van uw vader. Toen u uw vader om uw spaargeld vroeg met de bedoeling om zelf een huis te kopen, beloofde uw vader om alles voor u te regelen. Achteraf bleek dat hij voor zichzelf een nieuw huis gekocht had en dat u samen met uw gezin in enkele kamers mocht wonen. U was kwaad op uw vader. Toen u op een dag begin oktober 2015 aan uw vader vroeg om uw wagen terug op uw naam te zetten, zei hij dat hij die wagen verkocht had en met dat geld een hadj wilde ondernemen. Daarop ontstond er ruzie met uw vader. U zei hem dat als dit het gedrag was van een moslim u afstand zou doen van uw islamitisch geloof en zich zou bekeren tot het christendom. Uw vader bedreigde u daarop met de dood. U ging vervolgens naar het huis van D. (...), een vriend van u en een christen. U vertelde hem wat er gebeurd was en zei dat u zich wilde bekeren tot het christendom. U overnachtte bij D. (...). De volgende ochtend ging u uw echtgenote en kinderen ophalen die bij uw schoonouders in het dorp Bedar op bezoek waren. U bracht hen naar het huis van D. (...). In de namiddag kreeg D. (...) telefoon van R. (...), een neef van uw echtgenote. Hij deelde mee dat de familieleden van uw echtgenote jullie ook aan het zoeken waren om jullie te vermoorden, omdat ze gehoord hadden dat jullie afstand gedaan hadden van het islamitisch geloof. U besloot het land te verlaten. 's Avonds vertrokken jullie met de wagen. Jullie staken de grens over met Turkije en gingen naar Istanbul. Onder begeleiding van een smokkelaar staken jullie met een boot de zee over naar Griekenland. Jullie reisden vervolgens via Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk, en Duitsland verder naar België waar jullie op 8 november 2015 aankwamen. U vroeg samen met uw echtgenote op 9 november 2015 asiel aan. Ter staving van jullie identiteit legden u en uw echtgenote foto's voor van jullie internationale paspoorten, jullie Irakese identiteitskaarten, jullie nationaliteitsbewijzen, uw woonstkaart, en uw rantsoenkaart.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u en uw echtgenote door uw vader en uw schoonfamilie met de dood bedreigd werden, omdat jullie afstand wilden doen van jullie islamitisch geloof en zich wilden bekeren tot het christendom (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 7-8).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u wel erg vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde in verband met de door u geuite wil om afstand te doen van uw islamitisch geloof en om zich te bekeren tot het christendom, wat volgens uw verklaringen toch de directe en enige aanleiding vormde van de doodsbedreigingen tegen u en uw echtgenote vanwege uw vader en andere familieleden alsook vanwege uw schoonfamilie omwille waarvan u uw land ontvlucht bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 11). U stelde aanvankelijk dat het feit dat uw vader u niet correct behandelde de enige reden was waarom u afstand wilde doen van uw islamitisch geloof. U verklaarde dat u niet meer hetzelfde geloof als uw vader wilde belijden. U stelde op zich geen problemen te hebben met de islamitische geloofsovertuiging. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u zich dan specifiek tot het christendom wilde bekeren, verklaarde u slechts dat er behalve de islam geen andere godsdienst bestaat. Toen u gevraagd werd of u dan christen wilde worden omdat bepaalde aspecten van dit geloof u aanspraken, stelde u dit niet te weten. U kon niet zeggen waarom het christendom u aantrok. U stelde dit enkel besloten te hebben omdat u kwaad was op uw vader. Toen u daarop gevraagd werd of er, gezien uw expliciete voornemen om zich in België ook effectief te bekeren tot het christendom, toch geen andere persoonlijke redenen meespeelden bij deze beslissing om afstand te doen van uw islamitisch geloof, beweerde u dat dit misschien wel het geval was, maar u kon hier niet meer uitleg over geven. Toen de interviewer u vroeg of u dan door contacten met andere christenen tot deze beslissing kwam, stelde u opnieuw in erg vage bewoordingen dat dit misschien wel zo was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 10-11). Dergelijke vage verklaringen getuigen echter niet van enige diepgaande en oprechte interesse in het christelijk geloof.

Bovendien hebt u in België ondanks het door u voorgehouden voornemen merkwaardig genoeg nog geen enkele poging ondernomen om zich te informeren hoe u zich hier kan bekeren noch hebt u hier al contact gezocht met de christelijke geloofsgemeenschap (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 11), wat eveneens afbreuk doet aan de oprechtheid van uw beweerde interesse in het christelijk geloof. Gezien deze vaststellingen kan maar weinig geloof gehecht worden aan de oprechtheid van de door u geuite wil om afstand te doen van uw islamitisch geloof en om zich te bekeren tot het christendom hetgeen evenmin de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees vanwege uw familie en schoonfamilie omwille hiervan ten goede komt.

Verder werden enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen die afgelegd werden door uw echtgenote die de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees verder ondermijnen.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u dezelfde dag van de ruzie met uw vader naar het huis van uw vriend D. (...) gegaan bent waar u overnachtte. De volgende ochtend bent u dan uw echtgenote en kinderen gaan ophalen bij uw schoonouders. Jullie verbleven samen nog tot 's avonds bij D. (...) waarna jullie het land verlieten. U stelde uitdrukkelijk dat jullie de tweede dag niet meer bij D. (...) overnacht hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal stelde u eveneens dat u na de ruzie met uw vader naar D. (...) bent gegaan en de dag daarna bent u uit uw land vertrokken (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag 3.5). Uw echtgenote stelde in haar gehoor echter in strijd met uw verklaringen dat jullie samen in het huis van D. (...) wel nog een nacht gebleven zijn en pas de volgende dag vertrokken zijn (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 3). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal had uw echtgenote ook aangegeven dat jullie nog twee dagen bij D. (...) gebleven zijn (zie vragenlijst Commissariaat-generaal echtgenote, vraag nr. 3.5).

Toen u tijdens uw gehoor gevraagd werd of uw schoonouders al op de hoogte waren van uw ruzie met uw vader toen u uw echtgenote en kinderen daar ging ophalen, stelde u dat uw schoonouders op dat moment niet thuis waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12). Uw echtgenote beweerde daarentegen dat haar ouders op dat moment wel thuis waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 5, 6).

Telkens als uw echtgenote geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen, bleef ze bij haar verklaringen en beweerde ze dat u zich misschien vergist had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 5, 6), wat geen aanvaardbare uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Redelijkerwijs kan namelijk verwacht worden dat echtgenoten onderling eensluidende verklaringen afleggen aangaande gebeurtenissen die ze allebei meemaakten. Het betreft immers dermate bepalende ervaringen in iemands leven waarvan verwacht kan worden dat ze in het geheugen gegrift zouden zijn zodat deze persoon hier achteraf coherente verklaringen over kan afleggen.

Daarnaast kan nog gewezen worden op een incoherentie in uw verklaringen tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u in het begin van het gehoor dat u hier in België nog contact onderhoudt met uw vriend D. (...) in Zakho, maar dat u van hem geen informatie meer hebt vernomen in verband met het verdere verloop van uw vervolgingsproblemen. U stelde dat er na uw vertrek niets meer gebeurd is aangaande uw problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 3). Later tijdens hetzelfde gehoor beweerde u daarentegen echter dat u een dag eerder nog van D. (...) vernomen had dat uw vader, schoonvader, en twee van uw ooms bij hem naar u zijn komen vragen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12-13). Toen u vervolgens op deze incoherentie gewezen werd, beweerde u dat u deze informatie eerder in uw gehoor even vergeten was. U verklaarde dat uw geheugen u soms in de steek laat (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 13). Deze uitleg biedt zeker gezien de ernst van de door u beweerde vervolgingsvrees vanwege jullie familieleden geen plausible verklaring voor de vastgestelde incoherentie.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op de kern van jullie asielrelaas waardoor verder afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid ervan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het

geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De foto's van jullie internationale paspoorten, jullie Irakese identiteitskaarten, jullie nationaliteitsbewijzen, uw woonstkaart, en uw rantsoenkaart bevatten immers louter persoonsgegevens van u en uw gezinsleden die hier niet in twijfel getrokken worden, maar brengen verder geen informatie aan die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Irakees staatsburger te zijn, van Koerdische origine, en afkomstig uit de stad Zakho gelegen in de provincie Dohuk in Noord-Irak. Vanaf september 2009 bent u wettelijk gehuwd met M.M.S. (...) (O.V. xxx). Jullie hebben twee kinderen samen. Na uw huwelijk woonden jullie bij uw schoonouders in. Uw echtgenoot werkte als lasser en had een eigen zaak. Omdat uw schoonfamilie u niet goed behandelde, besloten u en uw echtgenoot in 2010 om apart te gaan wonen. Uw schoonvader was het hier niet mee eens. De komende jaren verslechterde de relatie van uw echtgenoot met zijn vader nog meer. Uw echtgenoot had zijn vader jarenlang al het extra geld dat hij verdiende gegeven omdat hij het voor hem wilde bewaren. Uw echtgenoot had ook zijn zaak op naam van zijn vader gezet omdat hij dan geen belastingen moest betalen. Ook zijn wagen stond op naam van zijn vader. Toen uw echtgenoot zijn vader om zijn spaargeld vroeg met de bedoeling om zelf een huis te kopen, beloofde zijn vader om alles voor hem te regelen. Achteraf bleek dat hij voor zichzelf een nieuw huis gekocht had en dat jullie in enkele kamers mochten wonen. Uw echtgenoot was kwaad op uw vader. Toen hij op een dag begin oktober 2015 aan zijn vader vroeg om zijn wagen terug op zijn naam te zetten, zei zijn vader dat hij die wagen verkocht had en met dat geld een hadj wilde ondernemen. Daarop ontstond er ruzie tussen uw echtgenoot en zijn vader. Uw echtgenoot zei hem dat als dit het gedrag was van een moslim hij afstand zou doen van zijn islamitisch geloof en zich zou bekeren tot het christendom. Zijn vader bedreigde hem daarop met de dood. Uw echtgenoot ging vervolgens naar het huis van D. (...), een vriend van hem en een christen. U was op dat moment samen met jullie kinderen op bezoek bij uw ouders in het dorp Bedar. De volgende ochtend haalde uw echtgenoot jullie daar op. Hij bracht jullie naar het huis van D. (...). In de namiddag kreeg D. (...) telefoon van R. (...), een neef van u. Hij deelde mee dat uw eigen familieleden u en uw echtgenoot ook aan het zoeken waren om jullie te vermoorden, omdat ze gehoord hadden dat jullie afstand gedaan hadden van het islamitisch geloof. Uw echtgenoot besloot om het land te verlaten. Jullie staken de grens over met Turkije en gingen naar Istanbul. Onder begeleiding van een smokkelaar staken jullie met een boot de zee over naar Griekenland. Jullie reisden vervolgens via Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk, en Duitsland verder naar België waar jullie op 8 november 2015 aankwamen. U vroeg samen met uw echtgenoot op 9 november 2015 asiel aan.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot, M.M.S. (...) (O.V. xxx). In het kader van zijn asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u en uw echtgenote door uw vader en uw schoonfamilie met de dood bedreigd werden, omdat jullie afstand wilden doen van jullie islamitisch geloof en zich wilden bekeren tot het christendom (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 7-8).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u wel erg vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde in verband met de door u geuite wil om afstand te doen van uw islamitisch geloof en om zich te bekeren tot het christendom, wat volgens uw verklaringen toch de directe en enige aanleiding vormde van de doodsbedreigingen tegen u en uw echtgenote vanwege uw vader en andere familieleden alsook vanwege uw schoonfamilie omwille waarvan u uw land ontvlucht bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 11). U stelde aanvankelijk dat het feit dat uw vader u niet correct behandelde de enige reden was waarom u afstand wilde doen van uw islamitisch geloof. U verklaarde dat u niet meer hetzelfde geloof als uw vader wilde belijden. U stelde op zich geen problemen te hebben met de islamitische geloofsovertuiging. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u zich dan specifiek tot het christendom wilde bekeren, verklaarde u slechts dat er behalve de islam geen andere godsdienst bestaat. Toen u gevraagd werd of u dan christen wilde worden omdat bepaalde aspecten van dit geloof u aanspraken, stelde u dit niet te weten. U kon niet zeggen waarom het christendom u aantrok. U stelde dit enkel besloten te hebben omdat u kwaad was op uw vader. Toen u daarop gevraagd werd of er, gezien uw expliciete voornemen om zich in België ook effectief te bekeren tot het christendom, toch geen andere persoonlijke redenen meespeelden bij deze beslissing om afstand te doen van uw islamitisch geloof, beweerde u dat dit misschien wel het geval was, maar u kon hier niet meer uitleg over geven. Toen de interviewer u vroeg of u dan door contacten met andere christenen tot deze beslissing kwam, stelde u opnieuw in erg vage bewoordingen dat dit misschien wel zo was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 10-11). Dergelijke vage verklaringen getuigen echter niet van enige diepgaande en oprechte interesse in het christelijk geloof. Bovendien hebt u in België ondanks het door u voorgehouden voornemen merkwaardig genoeg nog geen enkele poging ondernomen om zich te informeren hoe u zich hier kan bekeren noch hebt u hier al contact gezocht met de christelijke geloofsgemeenschap (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 11), wat eveneens afbreuk doet aan de oprechtheid van uw beweerde interesse in het christelijk geloof. Gezien deze vaststellingen kan maar weinig geloof gehecht worden aan de oprechtheid van de door u geuite wil om afstand te doen van uw islamitisch geloof en om zich te bekeren tot het christendom hetgeen evenmin de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees vanwege uw familie en schoonfamilie omwille hiervan ten goede komt.

Verder werden enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen die afgelegd werden door uw echtgenote die de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees verder ondermijnen.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u dezelfde dag van de ruzie met uw vader naar het huis van uw vriend D. (...) gegaan bent waar u overnachtte. De volgende ochtend bent u dan uw echtgenote en kinderen gaan ophalen bij uw schoonouders. Jullie verbleven samen nog tot 's avonds bij D. (...) waarna jullie het land verlieten. U stelde uitdrukkelijk dat jullie de tweede dag niet meer bij D. (...) overnacht hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal stelde u eveneens dat u na de ruzie met uw vader naar D. (...) bent gegaan en de dag daarna bent u uit uw land vertrokken (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag 3.5). Uw echtgenote stelde in haar gehoor echter in strijd met uw verklaringen dat jullie samen in het huis van D. (...) wel nog een nacht gebleven zijn en pas de volgende dag vertrokken zijn (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 3). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal had uw echtgenote ook aangegeven dat jullie nog twee dagen bij D. (...) gebleven zijn (zie vragenlijst Commissariaat-generaal echtgenote, vraag nr. 3.5).

Toen u tijdens uw gehoor gevraagd werd of uw schoonouders al op de hoogte waren van uw ruzie met uw vader toen u uw echtgenote en kinderen daar ging ophalen, stelde u dat uw schoonouders op dat moment niet thuis waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12). Uw echtgenote beweerde daarentegen dat haar ouders op dat moment wel thuis waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 5, 6).

Telkens als uw echtgenote geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen, bleef ze bij haar verklaringen en beweerde ze dat u zich misschien vergist had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 5, 6), wat geen aanvaardbare uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Redelijkerwijs kan namelijk verwacht worden dat echtgenoten onderling eensluidende verklaringen afleggen aangaande gebeurtenissen die ze allebei meemaakten. Het betreft immers dermate bepalende ervaringen in iemands leven waarvan verwacht kan worden dat ze in het geheugen gegrift zouden zijn zodat deze persoon hier achteraf coherente verklaringen over kan afleggen.

Daarnaast kan nog gewezen worden op een incoherentie in uw verklaringen tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u in het begin van het gehoor dat u hier in België nog contact onderhoudt met uw vriend D. (...) in Zakho, maar dat u van hem geen informatie meer hebt vernomen in verband met het verdere verloop van uw vervolgingsproblemen. U stelde dat er na uw

vertrek niets meer gebeurd is aangaande uw problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 3). Later tijdens hetzelfde gehoor beweerde u daarentegen echter dat u een dag eerder nog van D. (...) vernomen had dat uw vader, schoonvader, en twee van uw ooms bij hem naar u zijn komen vragen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12-13). Toen u vervolgens op deze incoherentie gewezen werd, beweerde u dat u deze informatie eerder in uw gehoor even vergeten was. U verklaarde dat uw geheugen u soms in de steek laat (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 13). Deze uitleg biedt zeker gezien de ernst van de door u beweerde vervolgingsvrees vanwege jullie familieleden geen plausibele verklaring voor de vastgestelde incoherentie.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op de kern van jullie asielrelaas waardoor verder afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid ervan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISISoffensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-

Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De foto's van jullie internationale paspoorten, jullie Irakese identiteitskaarten, jullie nationaliteitsbewijzen, uw woonstkaart, en uw rantsoenkaart bevatten immers louter persoonsgegevens van u en uw gezinsleden die hier niet in twijfel getrokken worden, maar brengen verder geen informatie aan die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de nieuwe gegevens

2.1. Ter terechtzitting van 9 september 2016 stelt verzoekster dat zij vreest dat hun dochter besneden moet worden, dat er druk is van de familie en omgeving in verband met de besnijdenis van de dochter, dat de familie conservatief islamitisch is en zich willen houden aan de voorschriften, doch dat zij dat niet willen. Verzoekster stelt eerder een besnijdenis van een nicht te hebben meegemaakt, dat dit te pijnlijk is en dat zij dit niet wil voor haar dochter.

2.2. Deze verklaringen hebben betrekking op nieuwe gegevens, die noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens het gehoor bij het Commissariaat, noch ter gelegenheid van het inleidend verzoekschrift naar voren werden gebracht.

2.3. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de partijen hem tot de sluiting der debatten nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen door middel van een aanvullende nota en dat niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen ambtshalve uit de debatten worden geweerd.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich, betreffende de nieuwe elementen, ter terechtzitting beperken tot mondelinge verklaringen. Een aanvullende nota met deze nieuwe elementen wordt voor het sluiten der debatten niet voorgelegd. De nieuwe elementen door verzoekers naar voren gebracht ter terechtzitting van 9 september 2016 worden dan ook ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoekers wijzen op de definitie van vluchteling overeenkomstig artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en bespreken de vier elementen uit de definitie.

Zij geven aan zich buiten het land van herkomst te bevinden, een gegronde vrees voor vervolging te hebben waarbij zij erop wijzen dat deze vrees zowel een subjectief als een objectief element vereist, doch dat vrees volstaat, dat de asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad. Verzoekers stellen dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht omdat zij door de vader van verzoeker met de dood werden bedreigd, omdat zij afstand wilden doen van het islamitisch geloof en zich wilden bekeren tot het christendom.

Voorts betogen verzoekers dat zij afkomstig zijn uit Irak, dat daar twee religies aanwezig zijn, de islam en het christendom, dat zij, net als hun familie, het islamitisch geloof hadden maar zij bevriend waren met verschillende mensen die christen waren, waaronder vooral hun goede vriend D. zodat het christendom hen niet vreemd is. Verzoekers vervolgen dat zij, gezien de grote ruzie met de vader van verzoeker, van mening zijn dat het islamitisch geloof niet langer hun waarden dekt en zij zich dus niet langer kunnen vinden in de religie, dat, gezien zij christelijke vrienden hebben en het christendom het tweede geloof is in Irak, het voor hen logisch lijkt zich te bekeren tot het christendom. Verzoekers stellen dat zij uiteraard nog veel dienen te leren over het christendom, dat hun situatie echter hen nog niet de kans heeft geboden dat te doen, dat zij interesse tonen voor het christendom maar in het asielcentrum het zeer moeilijk is om deze interesse te uiten en stappen te ondernemen uit schrik voor de reactie van andere Iraakse vluchtelingen, dat het dan ook enkel uit vrees is dat zij nog geen actieve stappen hebben genomen om zich te bekeren, dat zij wel al informatie over het christendom opgezocht hebben en zich in de religie proberen te verdiepen, dat ook het taalprobleem ervoor zorgt dat zij niet zomaar naar een kerk kunnen stappen en een priester kunnen aanspreken om hen te helpen bij hun bekering.

Voorts wijzen verzoekers er nog op dat zij de bescherming in het land van herkomst niet kunnen inroepen.

3.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoekers betogen dat artikel 49/3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat asielinstanties vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek voeren naar bijkomende bescherming, dat de term asielaanvraag dus vanaf heden beide aspecten dekt en het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus voorrang behoudt. Verzoekers wijzen erop dat zij afkomstig zijn uit Zakho gelegen in de provincie Dohuk in Noord-Irak, dat de verwerende partij meent dat de veiligheidssituatie aldaar relatief stabiel zou zijn, dat schijnbare stabiliteit onvoldoende is om de subsidiaire bescherming te weigeren aan verzoekers.

3.3. *In fine* van hun verzoekschrift vragen verzoekers in hoofddorde de beslissing van het Commissariaat te vernietigen en te hervormen en verzoekers het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat voor verder onderzoek en in ondergeschikte orde de beslissing van het Commissariaat te vernietigen en te hervormen en verzoekers de subsidiaire bescherming toe te kennen.

3.4. Ter terechtzitting wordt gewezen op de aanvullende nota die de verwerende partij neergelegd heeft met als bijlage de COI (country of origin information) Focus 'Irak. De veiligheidssituatie in Koerdische Autonome Regio' van 18 mei 2016 bevat.

3.5. De Raad oefent inzake beslissingen van het Commissariaat, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Krachtens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal of de Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de asielzoeker op te vullen.

3.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

3.8. In navolging van het Commissariaat kan de Raad geen geloof hechten aan de oprechtheid van de door verzoekers geuite wil om afstand te doen van hun islamitisch geloof en om zich te bekeren tot het christendom en aan het asielrelaas van verzoekers. Het Commissariaat oordeelde terecht als volgt:

“U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u en uw echtgenote door uw vader en uw schoonfamilie met de dood bedreigd werden, omdat jullie afstand wilden doen van jullie islamitisch geloof en zich wilden bekeren tot het christendom (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 7-8).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u wel erg vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde in verband met de door u geuite wil om afstand te doen van uw islamitisch geloof en om zich te bekeren tot het christendom, wat volgens uw verklaringen toch de directe en enige aanleiding vormde van de doodsbedreigingen tegen u en uw echtgenote vanwege uw vader en andere familieleden alsook vanwege uw schoonfamilie omwille waarvan u uw land ontvlucht bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 11). U stelde aanvankelijk dat het feit dat uw vader u niet correct behandelde de enige reden was waarom u afstand wilde doen van uw islamitisch geloof. U verklaarde dat u niet meer hetzelfde geloof als uw vader wilde belijden. U stelde op zich geen problemen te hebben met de islamitische geloofsovertuiging. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u zich dan specifiek tot het christendom wilde bekeren, verklaarde u slechts dat er behalve de islam geen andere godsdienst bestaat. Toen u gevraagd werd of u dan christen wilde worden omdat bepaalde aspecten van dit geloof u aanspraken, stelde u dit niet te weten. U kon niet zeggen waarom het christendom u aantrok. U stelde dit enkel besloten te hebben omdat u kwaad was op uw vader. Toen u daarop gevraagd werd of er, gezien uw expliciete voornemen om zich in België ook effectief te bekeren tot het christendom, toch geen andere persoonlijke redenen meespeelden bij deze beslissing om afstand te doen van uw islamitisch geloof, beweerde u dat dit misschien wel het geval was, maar u kon hier niet meer uitleg over geven. Toen de interviewer u vroeg of u dan door contacten met andere christenen tot deze beslissing kwam, stelde u opnieuw in erg vage bewoordingen dat dit misschien wel zo was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 10-11). Dergelijke vage verklaringen getuigen echter niet van enige diepgaande en oprechte interesse in het christelijk geloof. Bovendien hebt u in België ondanks het door u voorgehouden voornemen merkwaardig genoeg nog geen enkele poging ondernomen om zich te informeren hoe u zich hier kan bekeren noch hebt u hier al contact gezocht met de christelijke geloofsgemeenschap (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 11), wat eveneens afbreuk doet aan de oprechtheid van uw beweerde interesse in het christelijk geloof. Gezien deze vaststellingen kan maar weinig geloof gehecht worden aan de oprechtheid van de door u geuite wil om afstand te doen van uw islamitisch geloof en om zich te bekeren tot het christendom hetgeen evenmin de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees vanwege uw familie en schoonfamilie omwille hiervan ten goede komt.

Verder werden enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen die afgelegd werden door uw echtgenote die de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees verder ondermijnen.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u dezelfde dag van de ruzie met uw vader naar het huis van uw vriend D. (...) gegaan bent waar u overnachtte. De volgende ochtend bent u dan uw echtgenote en kinderen gaan ophalen bij uw schoonouders. Jullie verbleven samen nog tot 's avonds bij D. (...) waarna jullie het land verlieten. U stelde uitdrukkelijk dat jullie de tweede dag niet meer bij D. (...) overnacht hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal stelde u eveneens dat u na de ruzie met uw vader naar D. (...) bent gegaan en de dag daarna bent u uit uw land vertrokken (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag 3.5). Uw echtgenote stelde in haar gehoor echter in strijd met uw verklaringen dat jullie samen in het huis van D. (...) wel nog een nacht gebleven zijn en pas de volgende dag vertrokken zijn (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 3). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal had uw echtgenote ook aangegeven dat jullie nog twee dagen bij D. (...) gebleven zijn (zie vragenlijst Commissariaat-generaal echtgenote, vraag nr. 3.5).

Toen u tijdens uw gehoor gevraagd werd of uw schoonouders al op de hoogte waren van uw ruzie met uw vader toen u uw echtgenote en kinderen daar ging ophalen, stelde u dat uw schoonouders op dat moment niet thuis waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12). Uw echtgenote beweerde daarentegen dat haar ouders op dat moment wel thuis waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 5, 6).

Telkens als uw echtgenote geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen, bleef ze bij haar verklaringen en beweerde ze dat u zich misschien vergist had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenote, d.d. 01/03/2016, p. 5, 6), wat geen aanvaardbare uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Redelijkerwijs kan namelijk verwacht worden dat echtgenoten onderling eensluidende verklaringen afleggen aangaande gebeurtenissen die ze allebei meemaakten. Het betreft immers dermate bepalende ervaringen in iemands leven waarvan verwacht kan worden dat ze in het geheugen gegrift zouden zijn zodat deze persoon hier achteraf coherente verklaringen over kan afleggen.

Daarnaast kan nog gewezen worden op een incoherentie in uw verklaringen tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u in het begin van het gehoor dat u hier in België nog contact onderhoudt met uw vriend D. (...) in Zakho, maar dat u van hem geen informatie meer hebt vernomen in verband met het verdere verloop van uw vervolgingsproblemen. U stelde dat er na uw vertrek niets meer gebeurd is aangaande uw problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal,

d.d. 01/03/2016, p. 3). Later tijdens hetzelfde gehoor beweerde u daarentegen echter dat u een dag eerder nog van D. (...) vernomen had dat uw vader, schoonvader, en twee van uw ooms bij hem naar u zijn komen vragen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 12-13). Toen u vervolgens op deze incoherentie gewezen werd, beweerde u dat u deze informatie eerder in uw gehoor even vergeten was. U verklaarde dat uw geheugen u soms in de steek laat (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/03/2016, p. 13). Deze uitleg biedt zeker gezien de ernst van de door u beweerde vervolgingsvrees vanwege jullie familieleden geen plausible verklaring voor de vastgestelde incoherentie.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op de kern van jullie asielrelaas waardoor verder afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid ervan.

(...)

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De foto's van jullie internationale paspoorten, jullie Irakese identiteitskaarten, jullie nationaliteitsbewijzen, uw woonstkaart, en uw rantsoenkaart bevatten immers louter persoonsgegevens van u en uw gezinsleden die hier niet in twijfel getrokken worden, maar brengen verder geen informatie aan die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven."

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

3.9. Waar verzoekers stellen dat de asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch hij niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad, benadrukt de Raad dat verzoekers met hun stelling voorbijgaan aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers' vluchtmotieven, kan de Raad slechts vaststellen dat zij er geenszins in slagen hun vrees te objectiveren, zoals blijkt uit wat volgt.

3.10. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal van mening is dat de vage verklaringen van verzoekers niet getuigen van enige diepgaande en oprechte interesse in het christelijk geloof, dat bovendien ondanks het voorgehouden voornemen, verzoekers nog geen poging hebben ondernomen in België om zich te informeren over een mogelijke bekering noch contact hebben gezocht met de christelijke geloofsgemeenschap, wat afbreuk doet aan de beweerde interesse in het christelijk geloof, dat dan ook maar weinig geloof kan gehecht worden aan de oprechtheid van verzoekers van de door hen geuite wil om afstand te doen van het islamitische geloof en om zich te bekeren tot het christendom, hetgeen evenmin de geloofwaardigheid van de door hen beweerde vervolgingsvrees vanwege de familie omwille hiervan ten goede komt. Betreffende het vervolgingsrelaas stelt de commissaris-generaal verschillende incoherenties en tegenstrijdigheden vast tussen de verklaringen van verzoeker en die van verzoekster, waarbij hij vaststelt dat deze betrekking hebben op de kern van het asielrelaas waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid ervan.

3.11. Betreffende de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties die betrekking hebben op de kern van het asielrelaas, uiten de verzoekende partijen geen kritiek. Deze motieven van de bestreden beslissingen blijven derhalve gehandhaafd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.12. Betreffende de oprechtheid van verzoekers van de door hen geuite wil om afstand te doen van het islamitische geloof en zich te bekeren tot het christendom, betogen verzoekers dat zij afkomstig zijn uit Irak, dat daar twee religies aanwezig zijn, de islam en het christendom, dat zij, net als hun familie, het islamitisch geloof hadden maar zij bevriend waren met verschillende mensen die christen waren, waaronder vooral hun goede vriend D. zodat het christendom hen niet vreemd is. Verzoekers vervolgen dat zij gezien de grote ruzie met de vader van verzoeker zij van mening zijn dat het islamitisch geloof niet langer hun waarden dekt en zij zich dus niet langer kunnen vinden in de religie, dat, gezien zij christelijke vrienden hebben en het christendom het tweede geloof is in Irak, het voor hen logisch lijkt zich te bekeren tot het christendom. Verzoekers stellen dat zij uiteraard nog veel dienen te leren over het christendom, dat hun situatie echter hen nog niet de kans heeft geboden dat te doen, dat zij interesse tonen voor het christendom maar in het asielcentrum het zeer moeilijk is om deze interesse te

uiten en stappen te ondernemen uit schrik voor de reactie van andere Iraakse vluchtelingen, dat het dan ook enkel uit vrees is dat zij nog geen actieve stappen hebben genomen om zich te bekeren, dat zij wel al informatie over het christendom opgezocht hebben en zich in de religie proberen te verdiepen, dat ook het taalprobleem ervoor zorgt dat zij niet zomaar naar een kerk kunnen stappen en een priester kunnen aanspreken om hen te helpen bij hun bekering.

Uit verzoekers' verweer blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen betreffende de geloofwaardigheid van de door hen geuite wil om afstand te doen van het islamitische geloof en zich te bekeren tot het christendom, doch de Raad stelt vast dat zij in voorliggend verzoekschrift er niet in slagen om deze weigeringsmotieven ook maar enigszins te ontkrachten. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij echter in gebreke blijven. Immers, in wezen komen verzoekers niet verder dan het herhalen en het bevestigen van hun eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het opwerpen van een aantal niet overtuigende vergoelijkingen voor hun handelwijze en het bekritisieren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal doch daarmee deze bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten en hun beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de in punt 3.8. vermelde bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.12.1. Met de loutere stelling dat het christendom hen niet vreemd is, weerleggen noch ontkrachten zij de motieven van de bestreden beslissingen, waar immers niet wordt geduid op het niet kennen van het christelijke geloof doch wel op het gebrek aan enige diepgaande en oprechte interesse in het christelijk geloof. Ook met de loutere stelling dat, gezien zij christelijke vrienden hebben en het christendom het tweede geloof is in Irak, het voor hen logisch lijkt zich te bekeren tot het christendom, weerleggen zij de concrete motieven van de bestreden beslissingen, waarbij wordt vastgesteld dat de vage verklaringen van verzoekers niet getuigen van enige diepgaande en oprechte interesse in het christelijk geloof, niet. Met de stelling dat zij uiteraard nog veel dienen te leren over het christendom, weerleggen verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen evenmin. Immers betreft de in de bestreden beslissingen vastgestelde ongelooftwaardigheid met betrekking tot de door verzoekers geuite wil om afstand te doen van het islamitische geloof en zich te bekeren tot het christendom niet de kennis over het christelijke geloof, doch wel het gebrek aan enige diepgaande en oprechte interesse in het christelijk geloof.

3.12.2. Verzoekers uiten voorts kritiek op het motief waar gesteld wordt dat zij, ondanks hun voorgehouden voornemen, merkwaardig genoeg nog geen enkele poging ondernomen hebben om zich te informeren over hoe zij zich hier kunnen bekeren of al contact gezocht hebben met de christelijke geloofsgemeenschap. Verzoekers maken echter niet aannemelijk dat hun situatie hen nog niet de kans zou geboden hebben stappen te ondernemen om zich te informeren over een bekering. Immers indien het blijkens hun verklaringen mogelijk is om informatie op te zoeken over het christendom en zich te verdiepen in de religie, is het niet aannemelijk dat het niet mogelijk zou zijn zich te informeren over hoe zich in België te bekeren. Verzoekers ontkrachten dan ook geenszins het motief dat het merkwaardig is, en afbreuk doet aan de oprechtheid van de beweerde interesse in het christelijk geloof, dat verzoekers, ondanks hun voorgehouden voornemen, nog geen enkele poging hebben ondernomen om zich te informeren hoe zij zich kunnen bekeren.

In zoverre verzoekers stellen dat het in het asielcentrum zeer moeilijk is om deze interesse te uiten en stappen te ondernemen uit schrik voor de reactie van andere Iraakse vluchtelingen, dat het dan ook enkel uit vrees is dat zij nog geen actieve stappen hebben genomen om zich te bekeren, beperken zij zich tot een loutere bewering. Zij tonen immers geenszins aan waarop hun schrik voor de reactie van andere Iraakse vluchtelingen zou gebaseerd zijn. Bovendien wordt aan verzoekers niet tegengeworpen dat zij nog geen actieve stappen hebben ondernomen, doch wel dat zij nog geen enkele poging ondernomen hebben om zich te informeren over hoe zij zich hier kunnen bekeren.

Waar verzoekers stellen dat zij niet zomaar naar een kerk kunnen stappen en een priester kunnen aanspreken om hen te helpen bij hun bekering omwille van taalproblemen, wijst de Raad erop dat zij ook met een dergelijke argumentatie de motieven van de bestreden beslissingen niet weerleggen, noch ontkrachten. In de bestreden beslissingen wordt immers niet besloten tot de ongelooftwaardigheid van

de oprechtheid van hun beweerde interesse in het christelijk geloof omdat verzoekers nog geen kerk zijn binnengestapt en een priester hebben aangesproken, doch wel in het algemeen dat zij nog geen poging hebben ondernomen om zich te informeren over hoe zij zich hier kunnen bekeren noch contact gezocht hebben met de christelijke geloofsgemeenschap. Verzoekers maken niet aannemelijk dat enkel het binnenstappen van een kerk en het aanspreken van een priester hen de nodige informatie over bekering zou opleveren of hen in contact zou brengen met de geloofsgemeenschap.

3.13. Gelet op hetgeen voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekers er niet in slagen de motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers' asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

3.14. Met betrekking tot de motieven betreffende de door verzoekers neergelegde documenten, uiten verzoekers geen kritiek. Deze desbetreffende motieven van de bestreden beslissingen blijven derhalve gehandhaafd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.16. Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aan te tonen dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.17. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissingen waarbij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt geweigerd, zijn gestoeld op de vaststelling van de commissaris-generaal waaruit hij concludeert dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Zo stelt de commissaris-generaal vast *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids-en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoekers stellen betreffende voormelde motieven enkel dat schijnbare stabiliteit niet voldoende is om de subsidiaire bescherming te weigeren. De Raad wijst er vooreerst op dat er geen sprake is van 'schijnbare stabiliteit', doch wel van een 'zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten'. In zoverre verzoekers menen dat een 'zekere mate van stabiliteit' niet voldoende is om de subsidiaire bescherming te weigeren, wijst de Raad er op dat een beperkt aantal incidenten niet automatisch inhoudt dat de betrokken regio onveilig zou zijn. Verzoekers tonen niet aan dat de commissaris-generaal op grond van alle gegevens vervat in de COI Focus, onterecht tot de conclusie komt dat er geen redenen zijn om louter omwille van de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies van Irak subsidiaire bescherming toe te kennen.

3.18. In hoofde van verzoekers kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden in aanmerking genomen.

3.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

3.20. Waar verzoekers *in fine* vragen om minstens de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat slechts hij de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER